

عنوان مقاله:

تبیین ویژگیهای اصالت بخشی و امکان سنجی تحقق آن در بافت تاریخی شهر اردکان

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری اقلیم گرم و خشک، دوره 1، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رضا شاکر اردکانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

حسین ذبیحی - استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده بافت قدیم شهرها اغلب دربرگیرنده آثار و مجموعههای تاریخی میباشند که امروزه اغلب در زمره بافت - های فرسوده قرار گرفتهاند. یکی از این بافتها، بافت تاریخی شهر اردکان است که علیرغم مداخلاتی که تا به حال در آن صورت گرفته، سیمای عمومی مرکز شهر و به ویژه محلات مسکونی آن بیانگر دوگانگی، همزیستی کهنه و نو و گستره فرسودگی است. مقاله حاضر در جستجوی این نکته است که با وجود مداخلات انجام گرفته در این بافت، ادامه روند حاکم بر رکود و عقبماندگی محلات مسکونی مرکز شهر که نمود عینی آن گسترش فرسودگی، ترک و مهاجرت ساکنان اولیه است، تحت تاثیر چه عواملی است و آیا احیاء این محلات و بافت تاریخی با رویکرد اصالتبخشی قابل تبیین است. در این مقاله با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و بررسیهای اسنادی - کتابخانه ای، رویکرد اصالت بخشی معرفی، ویژگیهای آن تبیین و نحوه تحقق آن برای احیاء بافت تاریخی شهر اردکان بر اساس ویژگیهای مقبولیت یابی بافت در « خاص آن مورد بحث قرار گرفته است. از این منظر، در این صفحات اصالتبخشی برابر با می باشد. بر مبنای یافته های « ارتقاء کیفیت محیط سکونت ساکنین و شهروندان » و مترداف با « اذهان عمومی تحقیق رفع مشکلات گریبانگیر احیاء بافت تاریخی شهر با رویکرد اصالت بخشی نیازمند دو دسته از اقدامات میباشد: اقدامات خرد مقیاس که شامل ابعاد کالبدی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، خدمات شهری، مدیریت شهری، بهداشتی و زیستمحیطی شهر و بافت تاریخی میباشد؛ و اقدامات کلان مقیاس که مستلزم حضور پررنگ دولت، مشارکت مردمی و بخش خصوصی است.

کلمات کلیدی:

توسعه شهری، احیاء شهری، اصالت بخشی، بافت تاریخی، شهر اردکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228599>

